

Sygn. akt IV KZ 30/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. J.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,

w dniu 13 maja 2014 r.,

zażalenia wniesionego przez ukaranego,

na zarządzenie Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...],

z dnia 17 marca 2014 r., sygn. akt II AKo [...],

o odmowie przyjęcia zażalenia,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z dnia 17 marca 2014 roku, sygn. akt II AKo [...], Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] odmówił przyjęcia zażalenia ukaranego M. J. na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lutego 2014 roku, którym oddalono wniosek o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 20 grudnia 2010 roku, sygn. akt IV [...] Waz [...].

Zażalenie na to zarządzenie wniósł ukarany M. J. podnosząc, że zgodnie z art. 176 ust. 1 Konstytucji każde postępowanie sądowe jest dwuinstancyjne, w związku z czym postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania jest orzeczeniem pierwszoinstancyjnym, a tym samym zaskarżalnym.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie ukaranego M. J. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Eksponując stanowisko, że na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania przysługuje zażalenie skarżący odwołał się do przepisów Konstytucji RP, w tym art. 176 ust. 1, który stanowi, że postępowanie sądowe jest co najmniej dwuinstancyjne. Rzecz jednak w tym, że wskazany przepis art. 176 ust. 1 Konstytucji RP nie może być rozważany w oderwaniu od art. 78 Konstytucji. Z przepisu tego wynika bowiem, że wprawdzie każda ze stron ma prawo do zaskarżenia orzeczeń i decyzji wydanych w pierwszej instancji, aczkolwiek wyjątki od tej zasady i tryb zaskarżania określa ustawa. W tym rozumieniu za ustawę należy traktować przepis art. 547 § 1 k.p.k., zgodnie z którym na postanowienie oddalające wniosek o wznowienie postępowania lub pozostawiające go bez rozpoznania, wydane przez sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy, nie przysługuje zażalenie. Dyspozycja art. 547 § 1 k.p.k. wprost przesądza zatem o tym, że zażalenie na to postanowienie jest niedopuszczalne z mocy ustawy, a przekonanie skarżącego o merytorycznej bezzasadności postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 25 lutego 2014 roku, sygn. akt II AKo [...], o oddaleniu wniosku o wznowienie postępowania powyższego stanu rzeczy zmienić nie może.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, że kwestią charakteru postanowienia wydanego na podstawie art. 547 § 1 k.p.k. zajmował się Trybunał Konstytucyjny jednolicie przyjmując, że postanowienie wydane na podstawie art. 547 § 1 k.p.k. przez sąd apelacyjny lub Sąd Najwyższy nie jest orzeczeniem wydanym w pierwszej instancji, albowiem postępowanie z wniosku o wznowienie postępowania prowadzone w tym trybie nie jest postępowaniem prowadzonym przed sądem, przed którym rozpoczyna się postępowanie kończące się rozstrzygnięciem co do istoty sprawy (zob. wyroki TK: z dnia 11 czerwca 2013 r., SK 23/10, Dz. U. z 2013 r., poz. 802; z dnia 12 stycznia 2010 r., SK 2/09, Dz. U. z 2010 r. Nr 15, poz. 82).

Wskazać ponadto należy, że brak możliwości wniesienia zażalenia na postanowienie sądu apelacyjnego lub Sądu Najwyższego oddalające wniosek o wznowienie postępowania karnego jest ograniczeniem dotyczącym nadzwyczajnej

instytucji prawnej. W orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego przyjmuje się, że wznowienie postępowania nie jest objęte wszystkimi gwarancjami prawa do sądu oraz powiązanej z nim zasady dwuinstancyjności postępowania, a niemożność zaskarżenia orzeczenia sądu odwoławczego nie prowadzi automatycznie do naruszenia prawa do odpowiedniego ukształtowania procedury sądowej, zgodnie z wymogami sprawiedliwości (zob. postanowienie TK z 21 lipca 2009 r., Ts 220/07, LEX nr 565219).

Jedynie na marginesie natomiast wskazać należy, że wniosek o wznowienie postępowania składany jest po prawomocnym, z założenia i w praktyce niemal zawsze dwuinstancyjnym, postępowaniu sądowym. Wniosek ten nie jest ponadto ograniczony żadnym terminem, a polska procedura karna pozwala na wielokrotne domaganie się wznowienia tego samego, prawomocnie zakończonego postępowania karnego, jeżeli zostaną wskazane nowe fakty lub dowody nie znane przedtem sądowi, a wymagające wznowienia postępowania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[aw]